Generarea variabilelor neuniforme Curs 6

March 16, 2021

Repartiția Beta

Fie X o variabilă aleatoare cu densitatea de repartiție:

$$f(x) = \begin{cases} \frac{1}{B(a,b)} x^{a-1} (1-x)^{b-1}, \text{ dacă } x \in [0,1] \\ 0, \text{ altfel} \end{cases}$$
 (1)

unde

$$B(a,b) = \int_0^1 x^{a-1} (1-x)^{b-1} dx, \quad B(a,b) = \frac{\Gamma(a)\Gamma(b)}{\Gamma(a+b)}$$

este funcția beta.

Atunci variabila X are o distribuție Beta(a, b) și se poate genera folosind următoarea teoremă:

Teoremă

Dacă $X_1 \sim \text{Gama}(0,1,a)$, $X_2 \sim \text{Gama}(0,1,b)$ sunt două variabile independente, atunci variabila:

$$X = \frac{X_1}{X_1 + X_2} \tag{2}$$

este o variabilă Beta(a, b).

Dem:

Densitatea comună de repartiție a variabilelor X_1 , X_2 este:

$$f(x_1,x_2) = \frac{1}{\Gamma(a)\Gamma(b)} x_1^{a-1} x_2^{b-1} e^{-(x_1+x_2)}.$$

Făcând transformarea de variabile:

$$U = \frac{X_1}{X_1 + X_2}, \quad V = X_2,$$

densitatea comună a variabilelor U și V este

$$g(u,v) = f(x_1(u,v),x_2(u,v)) \cdot J$$

cu

$$J = det\left(\frac{\partial(x_1, x_2)}{\partial u \partial v}\right) = \frac{v}{(1 - u)^2}, \quad 0 < u < 1.$$

Avem

$$g(u,v) = \frac{1}{\Gamma(a)\Gamma(b)} \frac{u^{a-1}v^{a+b-1}}{(1-u)^{a+1}} e^{-\frac{v}{1-u}}$$

cu $0 < v < \infty$. Densitatea de repartiție a variabilei U este

$$h(u) = \int_0^\infty g(u, v) dv = \frac{1}{\Gamma(a)\Gamma(b)} \int_0^\infty \frac{u^{a-1}v^{a+b-1}}{(1-u)^{a+1}} e^{-\frac{v}{1-u}} dv$$

adică

$$h(u) = \frac{\Gamma(a+b)}{\Gamma(a)\Gamma(b)} u^{a-1} (1-u)^{b-1},$$

ceea ce demonstrează teorema.

Prin urmare, un algoritm de generare a unei variabile *Beta* este dat de relația (2). Acest algoritm ar presupune generarea a două variabile *Gama* și acest lucru implică o complexitate mare. De aceea în cazuri particulare se aplică algoritmi rezultați din următoarele teoreme.

Teoremă

Fie a, $b \in \mathbb{N}_+$, n=a+b-1 și fie $U_1, U_2, ..., U_n$ variabile aleatoare uniforme pe [0,1], independente. Fie $U_{(1)} < U_{(2)} < ... < U_{(n)}$ statisticile de ordine obținute prin ordonarea valorilor $U_1, U_2, ..., U_n$. Atunci $U_{(a)} \sim Beta(a,b)$.

Teoremă

Fie 0 < a < 1, 0 < b < 1 și U_1 , U_2 variabile aleatoare uniforme pe [0,1] independente. Dacă $V = U_1^{\frac{1}{a}}$, $T = U_2^{\frac{1}{b}}$, atunci repartiția variabilei $X = \frac{V}{V+T}$ condiționată de V+T < 1 este Beta(a,b).

Algoritmul rezultat este următorul:

Algoritm Beta3

Intrare: 0 < a, b < 1

P1: Se generează $U_1, U_2 \sim U(0,1)$ independente;

P2: $V = U_1^{\frac{1}{a}}, T = U_2^{\frac{1}{b}};$

P3: Dacă V+T<1 mergi la P4, altfel mergi la P1;

P4: $X := \frac{V}{V+T}$;

leșire: Variabila aleatoare X.

Probabilitatea de acceptare a acestui algoritm de respingere este:

$$p_a = P(V + T < 1) = \frac{ab}{a+b}B(a,b).$$

Teoremă

Fie 0 < a < 1, b > 1 și U_1 , U_2 variabile aleatoare uniforme pe [0,1] independente. Dacă $V = U_1^{\frac{1}{a}}$, $T = U_2^{\frac{1}{b-1}}$, atunci repartiția variabilei V condiționată de V + T < 1 este Beta(a,b).

Dem:

Observăm că pentru $x \in [0,1]$ avem:

$$F(x) = P(V < x) = P(U^{\frac{1}{a}} < x) = P(U < x^{a}) = x^{a}.$$

De unde rezultă că densitatea de repartiție a lui V este

$$f(x) = ax^{a-1}, \quad x \in [0,1].$$

Asemănător, densitatea de repartiție a lui T este:

$$h(y) = (b-1)y^{b-2}, y \in [0,1].$$

Prin urmare, densitatea comună de repartiție a variabilelor V, $\mathcal{T}$, independente este:

$$g(x,y) = a(b-1)x^{a-1}y^{b-2}.$$

De unde rezultă că:

$$P(V+T<1)=a(b-1)\int_0^1\left(\int_0^{1-x}y^{b-2}dy\right)x^{a-1}dx=aB(a,b).$$

Deci densitatea comună a variabilelor V, $\mathcal{T}$ condiționată de $V+\mathcal{T}<1$ este:

$$p(x,y) = \frac{b-1}{B(a,b)} x^{a-1} y^{b-2}, \quad x \in [0,1], \ y \in [0,1].$$

Atunci densitatea lui V condiționată de $V+\mathcal{T}<1$ este

$$q(x) = \int_0^{1-x} p(x,y) dy = \frac{1}{B(a,b)} x^{a-1} (1-x)^{b-1},$$

ceea ce demonstrează teorema.

Algoritmul de generare rezultat este asemănător cu algoritmul de generare rezultat din teorema precedentă și are probabilitatea de acceptare:

$$p_a = P(V+T<1) = aB(a,b).$$

Repartiția normală

Fie X o variabilă normală N(0,1). Atunci X are densitatea de repartiție:

$$f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}}e^{-\frac{1}{2}x^2}, \quad x \in \mathbb{R}.$$

Dacă Y este o variabilă normală $N(m, \sigma)$, atunci are densitatea de repartiție:

$$g(y) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma}e^{-\frac{1}{2\sigma^2}(y-m)^2}, \quad x \in \mathbb{R},$$

iar relația dintre Y și X este:

$$Y = m + \sigma X$$
.

Prin urmare, pentru a-l genera pe Y este suficient sa stim sa-l generăm pe X.

Vom prezenta algoritmi de simulare pentru $X \sim N(0,1)$.

1. Metoda bazată pe teorema limită centrală (a fost prezentată).

2. O metodă de compunere-respingere

Fie X_1 variabila aleatoare cu densitatea:

$$f_1(x) = egin{cases} \sqrt{rac{2}{\pi}}e^{-rac{x^2}{2}}, \; \mathsf{dac}reve{a}\; x \geq 0 \ 0, \; \mathsf{dac}reve{a}\; x < 0 \end{cases}$$

Fie $X_2 = -X_1$, atunci densitatea de repartiție a variabilei X_2 este:

$$f_2(x) = egin{cases} \sqrt{rac{2}{\pi}} \mathrm{e}^{-rac{x^2}{2}}, \; \mathsf{dac} \ x < 0 \ 0, \; \mathsf{dac} \ x \geq 0 \end{cases}$$

Prin urmare densitatea variabilei aleatoare $X \sim N(0,1)$ se poate scrie:

$$f(x) = \frac{1}{2}f_1(x) + \frac{1}{2}f_2(x)$$

adică f(x) este o compunere discretă a densităților $f_1(x)$ și $f_2(x)$.

Pentru generarea variabilei aleatoare X_1 folosim următoarea teoremă:

Teoremă

Fie h(x) densitatea de repartiție a unei variabile aleatoare Exp(1). Atunci dacă înfășurăm $f_1(x)$ cu h(x) avem

$$\frac{f_1(x)}{h(x)} \le \alpha = \sqrt{\frac{2e}{\pi}}.$$

Dem:

Observăm că:

$$r(x) = \frac{f_1(x)}{h(x)} = \sqrt{\frac{2}{\pi}}e^{-\frac{x^2}{2}+x},$$

iar ecuația r'(x) = 0 are soluția $x_0 = 1$ care este un punct de maxim pentru r(x), adică

$$r(x) \le r(x_0) = \sqrt{\frac{2e}{\pi}}$$

ceea ce demonstrează teorema.

Deci un algoritm pentru generarea variabilei $X \sim N(0,1)$ este următorul:

Algoritm Norm2

Intrare:

P1: Se generează $U \sim U(0,1)$;

P2: Se generează $Y \sim Exp(1)$;

P3: Dacă $U \leq e^{-rac{Y^2}{2} + Y - 0.5}$ mergi la P4, altfel mergi la

P1;

P4: $X_1 := Y$;

P5: Se generează $U \sim U(0,1)$;

P6: Dacă $U \le 0.5$ atunci s = 1, altfel s := -1;

P7: $X := sX_1$.

leşire: Variabila aleatoare X.

Se observă că probabilitatea de acceptare este:

$$p_a = \sqrt{\frac{\pi}{2e}} \approx 0.72$$

adică în medie, din patru perechi (U, Y) trei sunt acceptate pentru a genera un X_1 .

3. Metoda polară

Teoremă

Dacă variabilele U_1 , U_2 sunt uniforme pe [0,1] și independente, atunci variabilele aleatoare

$$Z_1 = V_1 \sqrt{\frac{-2 \log S}{S}}, \quad Z_2 = V_2 \sqrt{\frac{-2 \log S}{S}}$$
 (3)

СИ

$$V_1 = 2U_1 - 1$$
, $V_2 = 2U_2 - 1$, $S = V_1^2 + V_2^2$, $S < 1$

sunt variabile N(0,1) independente.

Dem:

Trebuie să arătăm că repartiția bidimensională comună a variabilelor Z_1 și Z_2 condiționată de $\{S < 1\}$ este repartiția comună a două variabile normale independente.

Observăm că (V_1,V_2) este un vector aleator uniform pe suprafața mărginită de pătratul $I^2=[-1,1]\times[-1,1]$ iar V_1,V_2 sunt uniforme pe [-1,1] și independente. Condiția S<1 face ca repartiția vectorului (V_1,V_2) condiționată de $\{S<1\}$ să fie vector uniform pe suprafața mărginită de cercul unitate. De accea putem să-i scriem pe V_1 și V_2 în funcție de coordonatele polare:

$$V_1 = R\cos\theta, \quad V_2 = R\sin\theta$$

cu R și θ variabile aleatoare $0 \le R \le 1, \ 0 \le \theta \le 2\pi$. Identificând aceste relații cu (3) rezultă că:

$$S = R^2$$
, $Z_1 = \sqrt{-2\log S}\cos\theta$, $Z_2 = \sqrt{-2\log S}\sin\theta$ (4)

Dar și Z_1 , Z_2 se pot exprima în coordonate polare:

$$Z_1 = R' \cos \theta', \quad Z_2 = R' \sin \theta' \tag{5}$$

cu R', θ' variabile aleatoare, $R' \in \mathbb{R}_+$, $0 \le \theta \le 2\pi$. Din (4) și (5) rezultă că:

$$\theta' = \theta, \quad R' = \sqrt{-2\log S}$$

și pentru că V_1 , V_2 sunt independente pe I^2 , atunci și perechile R, θ și R', θ' sunt independente.

Deoarece (V_1,V_2) are o repartiție uniformă pe cercul unitate rezultă că $\theta=\theta'$ are o repartiție uniformă pe $[0,2\pi]$, adică are densitatea:

$$arphi(heta) = egin{cases} rac{1}{2\pi} \; \mathsf{dac} f i \; heta \in [0, 2\pi] \ 0, \; \mathsf{altfel}. \end{cases}$$

Repartiția lui R' este:

$$F(r) = P(R' \le r) = P(\sqrt{-2\log S} \le r).$$

Dar $S = R^2$ este uniformă pe [0,1]. Atunci rezultă că:

$$F(r) = P(S \ge e^{-\frac{r^2}{2}}) = 1 - e^{-\frac{r^2}{2}}.$$

Prin urmare densitatea de repartiție a variabilei R' este:

$$\psi(r) = re^{-\frac{r^2}{2}}, \quad r \in [0, 1].$$

Vom determina acum funcția comună de repartiție a variabilelor Z_1 , Z_2 condiționată de S < 1. Pentru aceasta considerăm domeniile:

$$D_{(r,\theta)} = \{(r,\theta) | r \cos \theta \le z_1, r \sin \theta \le z_2\}$$
$$D_{(x,y)} = \{(x,y) | x \le z_1, y \le z_2\}.$$

Atunci

$$F(z_1, z_2) = P(Z_1 \le z_1, Z_2 \le z_2) = \int \int_{D_{(r,\theta)}} \frac{1}{2\pi} e^{-\frac{r^2}{2}} r dr d\theta.$$

Facem schimbările de variabile:

$$\theta = arctg\left(\frac{x}{y}\right), \quad r = \sqrt{x^2 + y^2}$$

și rezultă că:

$$F(z_1, z_2) = \frac{1}{2\pi} \int \int_{D_{(x,y)}} e^{-\frac{x^2 + y^2}{2}} dx dy =$$

$$= \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{x_1} e^{-\frac{x^2}{2}} dx \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{x_2} e^{-\frac{y^2}{2}} dy,$$

ceea ce demonstrează teorema.

Algoritmul de generare se deduce ușor din teoremă și el produce simultan două valori de selecție ale unor variabile N(0,1) independente.

Observăm că se resping valorile pentru care $S \geq 1$ iar probabilitatea de acceptare este:

$$p_a = rac{ ext{aria cercului } C(0,1)}{ ext{aria pătratului } [-1,1] imes [-1,1]} = rac{\pi}{4}$$

Din demonstrația teoremei rezultă că variabilele Z_1 , Z_2 pot fi simulate și cu formulele:

$$Z_1 = \sqrt{-2 \log U_1} \cos(2\pi U_2), \quad Z_2 = \sqrt{-2 \log U_1} \sin(2\pi U_2)$$
 (6)

În acest caz nu se fac respingeri, dar complexitatea algoritmului poate fi mai mare decât în cazul (3) din cauza funcțiilor trigonometrice și a funcției logaritm.